MAGAZIN sportiv

SP

Originala performanță a doi tineri bucureșteni

Pe jos de-a lungul țării...

Acum trei săptămîni, mai exact la 16 septembrie, dată la care temerarii alergători, aflați la jumătatea „Turului ciclist al R. P. Romîne" atrăgeau asupra lor atenția și... pronosticurile amatorilor de sport, doi tineri sportivi soseau în Capitală, după ce efectuaseră, la rîndul lor, înconjurul țării. Dar nu pe bicicletă, cu automobilul, motocicleta sau scuterul și nici măcar — cum s-ar putea gîndi unii — cu vreo desuetă... căruță. Performanța lor era cu adevărat originală: cei doi sportivi făcuseră „turul"... pe jos! Un caiet gros, plin cu stampile ale sfaturilor populare, depunea la nevoie mărturie...

Dar, mai întîi, să vi-i prezentăm pe cei doi performeri: unul este Cristian Crăciun, în vîrstă de 22 de ani, elev la Școala tehnică de poligrafie „Dimitrie Marinescu", iar celălalt, Ilie Agopian, în vîrstă de 20 de ani, elev la Școala tehnică de construcții de aparate optice. Amîndoi, membri ai asociației sportive Spartac. Ideea acestei „expediții" se născuse cu mai mult timp în urmă. Dornici să cunoască îndeaproape frumusețile patriei, să vadă cu proprii lor ochi minunatele construcții ale socialismului, Cristian Crăciun și Ilie Agopian, vechi și buni prieteni, și-au propus să folosească vacanța de vară pentru o excursie de... mare fond. În jurul țării. Zis și... chiar făcut. Și-au strîns bani de drum, au făcut și cîteva antrenamente pregătitoare, constînd din... mici „plimbări" pedestre pînă la Snagov, Vidra și Buftea, iar la jumătatea lunii iulie s-au declarat gata de start.

Între timp, celor doi entuziaști turiști li se adăugase și un al treilea: C. Aronescu, actor la Teatrul pentru copii și tineret. Acesta avea însă să abandoneze după prima etapă și să se întoarcă la București... cu trenul. „Startul" a fost la 24 iulie. Numeroși prieteni și colegi i-au condus pînă la marginea orașului și le-au urat tradiționalul „drum bun". Unii dintre ei, sincer vorbind, se cam îndoiau de reușita celor doi. Într-adevăr, nici unul nici altul nu aveau la activ vreo performanță în materie și nu participaseră vreodată la întreceri de marș sau maraton. Ce-i drept, Cristian Crăciun are clasificare sportivă — și încă de categoria I! — dar la... șah, iar Ilie Agopian joacă... baschet. Aceasta însă, după cum s-a văzut, nu i-a împiedicat să-și atingă țelul. Traseul străbătut a fost, în linii mari, următorul — București — Urziceni — Buzău — Bacău — Piatra Neamț — Cheile Bicazului — Gheorghieni — Reghin — Munții Apuseni — Petroșani — Rm. Vîlcea — Curtea de Argeș — Pitești — București. În total, nu mai puțin de 1500 de km, parcurși în 55 de zile, dintre care 43 de zile de mers și 12 zile de odihnă. Mergeau în medie 35—40 de kilometri pe zi. „Recordul" l-au stabilit în etapa Hațeg — Petroșani, plus drumul pînă la cabana Rusu, cînd au parcurs într-o singură zi 62 de kilometri! Drum, nu glumă! Nu-i deci de mirare că în această „expediție" au rupt cîte două perechi de ghete de baschet fiecare!

Excursia a fost cu adevărat minunată. Au străbătut orașe și sate, munți și văi, au urcat cursurile apelor, au cunoscut locuri pe care nu le vor uita, au legat prietenii. Noaptea dormeau prin ospitaliere case de țărani colectiviști, pe cîmp sub bolta înstelată, la cabane, prin case de pădurari... La Buzău s-au întîlnit cu un adevărat campion al mersului pe jos, Dumitru Dan, astăzi în vîrstă de 75 de ani, care între anii 1910—1916 a făcut înconjurul pămîntului, tot pe jos! Deosebit de emoționantă a fost întîlnirea lor, la Mînăstirea Neamțului, cu maestrul Mihail Sadoveanu. Marele nostru scriitor i-a felicitat călduros pentru ideea și realizarea acestei excursii ieșite din comun și apoi s-a fotografiat împreună cu cei doi tineri sportivi. Pretutindeni, prin locurile pe unde au umblat, Cristian Crăciun și Ilie Agopian au fost primiți cu prietenie, cu interes. Unii chiar, mai ...binevoitori, întîlnindu-i pe drum, se ofereau să-i ducă numai „o leacă" cu mașina, dar cei doi, consecvenți, refuzau de fiecare dată. Și așa, cu zîmbetul pe buze, au străbătut 1.500 de kilometri...

Felicitările noastre! Nu cumva însă să auzim vreodată că s-au supărat din cauză că n-au putut coborî la timp din tramvai și au mers o... stație pe jos!

JACK BERARIU

CRISTIAN CRACIUN

ILIE AGOPIAN

În 4 rînduri

In ultima vreme unii arbitri de lupte absentează de la întîlniri iar alții arbitrează nesatisfăcător.

La lupte (cred c-aveți idee)
Sînt foarte multe „procedee"
Dar nu ne împăcăm ușor
Cu.. procedeul dumnealor!

Din nou echipa de rugbi Olimpia Brașov s-a comportat foarte slab pierzînd ultimul meci cu 96—3.

Ar cam fi o explicație
— Bună doar pentru profani —
Fiind... „olimpici" joacă bine
Doar o dată-n... patru ani!

Sportiva Maria Drăgan de la „Frigul" — București vorbește urît colegelor

Întotdeauna are nervi cît zece.
Încît mirarea ni-e justificată:
În atmosfera de la „Frigul" — rece —
Cum poate fi așa... înfierbîntată?

Ion Mierloiu, căpitanul echipei de fotbal Minerul Sotinga nu vine cu zilele la muncă

Băiatul ăsta de la abataj
Atîtea goluri are pe pontaj,
Că dacă pe teren le înscria
Echipa-i ar fi fost de mult în „A"!

V. D. POPA
ION CHIVU

Din lumea... halterelor

● La campionatele mondiale de haltere care s-au desfășurat recent la Viena, Anglia a fost reprezentată de șase halterofili dintre care cinci au fost negri...

● La categoria grea au concurat 11 halterofili. Dintre ei doar campionul lumii, Iuri Vlasov, are un corp suplu, bine proporționat. Restul sînt niște coloși, dar cu o putere mult mai mică decît a lui Vlasov.

● Tomy Kono, mereu pe primul loc la ultimele ediții ale campionatelor mondiale, de data aceasta s-a clasat pe locul trei. El a ocupat primul loc doar la „întrecerile" pentru desemnarea lui... „Mister Universum"...

● Dintre recordurile mondiale obținute la Viena numai cel al polonezului Palinski a putut fi omologat ca nou record mondial deoarece ceilalți halterofili care au realizat rezultate superioare recordurilor mondiale, cîntăriți imediat după concurs chiar în sală, au depășit greutatea categoriei la care au concurat...

Două comedii pe temă sportivă realizate de cineaștii cehoslovaci:

VALS PENTRU UN MILION

După cum se poate bănui și din titlu, filmul „Vals pentru un milion" este o comedie muzicală ce se desfășoară pe fundalul grandios și pitoresc al unei spartachiade a tineretului organizată la Praga. Aici, la această spartachiadă se întîlnesc doi tineri din provincie: Jane și Franta.

Încurcăturile comice ale acestor tineri îndrăgostiți, cîntecele și spectacolele de o rară frumusețe ale spartachiadei, fac din comedia muzicală „Vals pentru un milion" un film antrenant și spectaculos.

SPECTATORI IN OFSAID

Eroii comediei sînt, bineînțeles, mari amatori de fotbal: Jan, Tonko și Mișko. Trei prieteni care la serviciu și acasă sînt cei mai ponderați oameni. Cînd se duc însă pe stadion, interpelează arbitrul, se ceartă cu ceilalți spectatori... nu-i mai cunoști. Pentru trei bilete de fotbal la meciul de duminică cu reprezentativa Braziliei sînt în stare de multe isprăvi. Vă veți convinge singuri! Vizionînd filmul, unii dintre spectatori se vor recunoaște poate, în cei trei înflăcărați suporteri.

CU BICICLETA, 176,470 KM PE ORĂ

Francezul José Meiffret a realizat, zilele trecute, cea mai mare viteză atinsă vreodată de un ciclist. Rulînd în spatele unei mașini, Meiffret a atins viteza maximă de 176,470 km, doborînd propriul său record stabilit în urmă cu 10 ani cu performanța de 175,721 km.

Meiffret a folosit o bicicletă a cărei placă avea un diametru de 45 de centimetri și 142 de dinți. Pinionul din spate nu avea decît 16 dinți.

Știați că...

...Mihail Botvinik a cîștigat pentru prima oară titlul de campion de șah al U.R.S.S. la vîrsta de 20 de ani (neîmpliniți)? Iată și anul în care a înregistrat această performanță: 1931...

...prima școală de înot din Rusia a fost înființată în anul 1827 la Petersburg? Printre cei care au urmat cursurile acestei școli, învățînd să înfrunte valurile, a fost și marele poet Pușkin.

...în insulele Hawai se practică un gen de box cu totul aparte? Interesant este că arbitrul conduce lupta înarmat cu un baston, pe care îl folosește pentru a-i despărți pe combatanți, cînd aceștia... uită de regulament.

...în U.R.S.S. funcționează 1642 de școli sportive de elevi în care aproape cincisute de mii de tineri învață metodic diferite discipline sportive?

...înotătorul argentinian Antonio Albertondo, în etate de 42 de ani, a traversat, recent, Canalul Mînecii în ambele sensuri? El a străbătut distanța de 64 de kilometri în 43 de ore și 15 minute.

Varietăți fotbalistice

● În Bolivia se joacă fotbal la cea mai mare altitudine din lume. Este vorba despre o localitate minieră, nu departe de La Paz, capitala Boliviei, situată la o înălțime de peste 5.000 de metri. Aici, deasupra norilor, se organizează meciuri de fotbal, dar numai între echipele locale, deoarece jucătorii din alte regiuni nu rezistă mai mult de 20 de minute în acest mediu cu aer rarefiat.

● Fotbalistul englez Billy Wright, care a fost selecționat de peste o sută de ori în naționala engleză, este pe punctul de a fi ajuns de un alt fotbalist, și anume Thornbjorn Johnsson, stoperul echipei Norvegiei, care cu prilejul întîlnirii dintre formațiile Norvegiei și Suediei a îmbrăcat pentru a suta oară tricoul echipei naționale. În „clasament" urmează maghiarul Bozsik cu 96 de meciuri inter-țări.

● Arbitrii de fotbal în Italia au acum... cîntecul lor. Un compozitor italian de muzică ușoară le-a dedicat o melodie, iar un textier nu mai puțin îndrăgostit de fotbal a scris pentru cavalerii fluierului textul. Cîntecul se numește „Tango arbitro" și a fost înregistrat pe disc în interpretarea argentinianului... Omar Enrigue Sivori, interul echipei Juventus din Torino...

● O întreprindere de desfacere a cafelei din Brazilia a folosit ca reclamă numele fotbalistului brazilian Pele pe ambalajul cafelei pe care o trimitea în Anglia. Reclama suna cam așa: „E neagră ca Pele" — „E tare ca Pele" — „Te înviorează ca un meci în care joacă Pele". Pele în sus, Pele în jos, dar știrile pe care le primea firma comercială braziliană din Anglia nu erau de loc îmbucurătoare. Cafeaua „Pele" nu se vindea conform așteptărilor. Întrebînd pe un comerciant englez de ce nu se cumpără cafeaua „Pele" în Anglia, unde sînt atît de mulți amatori de fotbal, deci admiratori ai lui Pele, proprietarii firmei au primit un răspuns... edificator. Da, englezii sînt într-adevăr mari amatori de fotbal, în schimb nu beau cafea, ci ceai...

Un argument hotărîtor

Traficul de fotbaliști, practicat pe scară largă în Occident a dat naștere, printre altele, și la numeroase anecdote care conțin o mare doză de adevăr. Iată una dintre ele, se pare cea mai recentă.

Suporterul unui mare club italian se lăuda în fața susținătorului nu mai puțin fanatic al echipei rivale:

— *Anul acesta titlul de campioni nu va putea reveni nimănui decît nouă. Am cumpărat un englez care trage atît de puternic, încît barele porților trebuie acoperite cu oțel ca să reziste. Am mai cumpărat un argentinian, tehnician atît de perfect, încît poate dribla nu o echipă, ci... două. Iar noul nostru portar, un negru, achiziționat dintr-o țară necunoscută, prinde tot atît de bine ziua ca și noaptea...*

Netulburat, suporterul echipei adverse a răspuns:

— *Te înșeli amarnic. Titlul de campion ne va reveni nouă. Am cumpărat trei italieni, toți arbitri!...*

E lung pămîntul. Ba e lat! Dar peste tot ne-am afirmat!

E lung pămîntul. Ba e lat.
Ba e rotund. Ba-i decupat.
Dar peste tot de-l scotocești,
Și chiar pe-aici prin București,
Ca mine altul nu găsești
Mai supărat.

Ca orice amator de sport,
Consideram că nu-i efort
Și nu-i nevoie de minuni
Pentru sportivii cei mai buni
Cîteva rime să aduni
(În loc de tort)

Am încercat să-i felicit
Pe toți acei ce-au izbutit
S-aducă patriei succes
Făcînd în sport mereu progres.
Am vrut, dar bineînțeles
N-am reușit.

Să vezi cum: poezia mea
Cînd la redactor ajungea,
Acesta o privea mirat
Spunînd cu-n aer degajat:
„Nu-i rea. Dar iar ai neglijat
Pe cineva"

Și-atunci, îndată o luam
Acasă și o revedeam:
Aveam alături un ziar
(Desigur „Sportul popular")
Și dup-o noapte de calvar,
Modificam.

Dar între timp un alt record
Venea din sud sau de la nord
Și iar o luam s-o recitesc
Modificam iar, s-o-ntăresc
(Era să mă îmbolnăvesc
Cam rău, de cord)

Munceam, ce să vă spun — imens
Și-n ritm teribil de intens:
Împrumutam rima „loiali"
Să fie-n ton cu „mondiali"
Că nu mergea cu „marginali"
Era „non sens".

Și despre handbaliști am scris
Victoria eu le-am descris
Despre „Știința București"
Am scris frumos cum nu gîndești
Mai curgător ca în povești
Cîte n-am zis?

Cît despre Ioli — știu doar eu —
Cu ea mi-a fost enorm de greu:
Cînd să termin ce-avem de spus
Modificînd cum mi-am propus
Ioli, sărind mereu mai sus,
Schimbam și eu

Dar oricît am modificat
Tot mai nimic n-am rezolvat
Lungeam poemul fără rost
(Era cam cît o zi de post)
Și-așa descurajat am fost
C-am renunțat

Dar azi am stat și m-am gîndit
Altă soluție-am găsit
Și-o spun acum sportivilor:
V-o iau-nainte, fraților!
Și numai pentru viitor
Vă felicit.

Pe Ioli pentru... 82
Pe Kincses pentru 10,2
Pe Cincă — mare campion
Care-a făcut pe stadion
Peste opt mii la decatlon
Sînteți eroi!

Iar primii-n lume handbaliști!
Și voi la fel voleibaliști!
Și-n alt poem, dar mai tîrziu
(Nu vreau răutăcios să fiu)
Din suflet aș mai vrea să scriu
DE FOTBALIȘTI

CIUPI RĂDULESCU

P.S. Dragă redacție-ndrăznesc
Să-ți dau un sfat prietenesc:
O fi poemul lung sau plat
Și de umor cam... decupat
Dar de nu-l publici imediat,
Iar o pătesc!

POȘTA magazin

GHEORGHE STAMATE, R. VILCEA. — *„Unde a mai jucat fotbalistul Marin Apostol de la „Flacăra roșie" București?"* Mi-ar fi mai ușor să vă spun unde... n-a jucat! A fost la Unirea Tricolor, Dinamo Obor, Dinamo București, Dinamo Brașov, Corvinul Hunedoara, Chimia Govora... Ajunge?... Și vreți să știți ceva? Nu mai joacă nici la Flacăra roșie, ci în campionatul raional! — 2) Datcu apără poarta echipei Dinamo București. La Dinamo Obor, unul din portari e Victor Nunweiler. Sau, cum e cunoscut: Nunweiler... V.

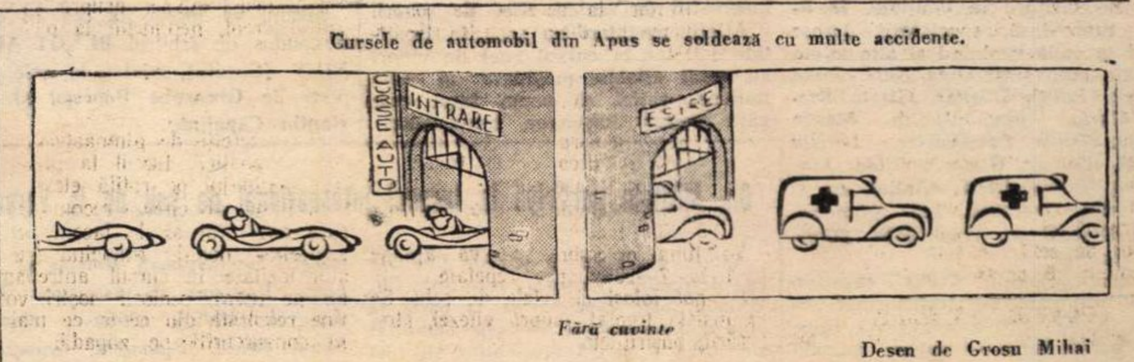
FLOREA I. VASILE, CONSTANȚA. — 1) Brazilianul Manuel dos Santos, noul recordman al lumii la 100 m liber cu 53,6, are 22 de ani. — 2) Augustin Botescu, antrenorul fotbaliștilor de la Farul, a fost jucător de categoria A. Fundaș stînga. El n-a jucat însă niciodată în „națională".

IONIȚĂ DAN, TÎRNĂVENI. — 1) Prin partide „oarbe" se înțeleg acele întîlniri în care șahistul jucînd împotriva unuia sau mai multor adversari — Koltanowski a jucat cu 56 deodată! — nu se uită nici o clipă pe tablă. El conduce partidele din memorie. Uneori e legat la ochi, alteori stă într-o sală învecinată, unde i se comunică mutările adversarilor și i se cere... răspunsul. — 2) Matei a apărut la C.C.A. doar în cîteva meciuri amicale. El continuă să facă parte din lotul C.S.M.S. Iași. A și jucat, de altfel, la C.S.M.S. în campionatul actual.

MANOLE CRĂCIUN, FOCȘANI. — *„Jocul se dispută sub panou. Mingea se găsește în aer între doi adversari. Un apărător întinde mîinile ca s-o apuce. Un echipier advers, pentru a-l împiedica, lovește mingea cu pumnul de sus în jos. Mingea sare din pămînt în coș. E coș valabil?"* De ce nu? Măcar de s-ar ivi mai des asemenea faze!

LUPU FAINSTAIN, DARABANI. — În ambele meciuri susținute în 1960 cu reprezentativa de fotbal a R.S. Cehoslovace, în cadrul „Cupei Europei" (0—2 la București și 0—3 la Bratislava) poarta noastră a fost apărată de Mîndru.

Cursele de automobil din Apus se soldează cu multe accidente.

Fără cuvinte

Desen de Grosu Mihai